

V Congrés del NAR (Partit per l'Alliberament Comunista) de Grècia

A primers de març es va realitzar el V Congrés del NAR (Partit per l'Alliberament Comunista) de Grècia. Una delegació del Secretariat Internacional de la IV Internacional va estar convidada a aquest esdeveniment. Anteriorment al X Congrés de la IV (Congrés Obert) una delegació del NAR va participar plenament en els debats del Congrés. La IV Internacional i el NAR tenen diferències programàtiques en diversos aspectes. No obstant això tenen acords en qüestions essencials, com ara el caràcter de la guerra d'Ucraïna i la lluita contra ella, l'actitud de fraternitat obrera internacionalista amb el poble i els treballadors de Turquia i particularment sobre la importància central de la lluita del poble palestí per el seu alliberament contra l'Estat sionista, i els governs imperialistes o "àrabs" que el recolzen. Això fa que es desenvolupin combats en comú i que continuem el debat en pro del reforçament de les organitzacions obreres i revolucionàries a cada país a escala internacional.

Publiquem en aquesta carta elements essencials de l'informe al Congrés i la resolució de la vostra Comissió Internacional

Llegit en Informations ouvrières n.º 798

Culmina amb èxit el V Congrés de la NAR

A tall de recomanacions...

Extractes de l'informe introductor de Michaelis Papamakario, membre sortint del comitè polític

Som avui aquí en l'obertura del V Congrés, després d'haver travessat una llarga sèrie de fenòmens sense precedents, com ara la pandèmia, l'agudització dels problemes socials, els esclats bèl·lics, les successives batalles electorals i els grans esdeveniments i tasques cinètiques, com la nostra contribució a la gran batalla actual de l'educació i el moviment estudiantil, en la qual les nostres forces s'han manifestat des del primer moment i sense cap vacil·lació, exercint un paper decisiu en el seu desenvolupament.

Celebrem la nostra conferència en un moment crític

Creiem que la resolució de la crisi estructural del sistema ha estat anèmica i inestable. El fet de la pandèmia ha creat nous i importants problemes en aquesta gestió anèmica de la crisi. Malgrat el seu desenvolupament realitzat sobre la base d'una reversió històrica dels drets de la classe obrera mundial des de l'aplicació de la reestructuració reaccionària del període 2010-2015 fins avui, el capitalisme modern és presa d'una crisi contínua i múltiple, que amenaça els treballadors, el medi ambient, porta la guerra, el totalitarisme reaccionari i la foscor.

Les rivalitats intracapitalistes s'intensifiquen. La guerra ha tornat al continent europeu amb el conflicte bèl·lic entre els dos blocs capitalistes reaccionaris a Ucraïna, que, amb els seus altibaixos, dura ja dos anys. Es tracta d'un modern enfrontament bèl·lic entre les forces del capital,

en el qual el que està en joc és crucial.

Orient Mitjà es converteix en el segon punt de conflicte, amb l'Estat criminal i terrorista d'Israel arrasant Gaza i duent a terme una política de genocidi contra els palestins, amb el suport del bloc imperialista dels Estats Units/Unió Europea, actuant com a avançada de l'imperialisme occidental a Orient Mitjà. El Mar de la Xina Meridional és el pròxim escenari d'un conflicte entre Estats Units i la Xina, amb conseqüències incalculables. L'Estat grec, a través de les decisions dels seus governs i amb el consentiment de tot el bloc burgès, està implicat activament en els plans de guerra d'EUA/OTAN/UE per servir als interessos del capital grec i en relació amb la competència deslleial de les classes burgeses al mercat de totes dues costes Grècia-Turquia. La qüestió de la prevenció de la guerra mitjançant un nou moviment antibelicista, amb una esquerra anticapitalista i comunista moderna en el seu si, ja no és un projecte propagandístic sinó una necessitat per a la supervivència dels pobles. Però, com "llegir" la situació actual? De cap manera de forma ambigua o superficial. Sincerament, qui de nosaltres esperava la irrupció massiva del moviment estudiantil? En efecte, la dominació política de la Nova Democràcia (ND), el consens profund de l'oposició, la situació del propi moviment estudiantil i de l'esquerra a les escoles imposaven una mobilització pel preu de les armes, i les forces dominants de l'esquerra estudiantil van implementar principalment aquesta

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

línia al començament de la lluita. Què va passar després de tot això, sinó la confluència de la ràbia continguda i la por al futur de milers de joves amb una línia de lluita militant per bloquejar el projecte de llei? I 2024 no és 2006-2007, ara, políticament i organitzativament, les coses estan pitjor. El 2006-2007, l'esquerra no havia estat corrompuda per l'experiència de Syriza, l'EAAK (coalició d'extrema esquerra, Ndt) no era una closca buida com ho és avui, i els sindicats estudiantils tampoc havien estat tan desestructurats. I tanmateix, el 8 de febrer, Atenes va zozobrar i la possibilitat real d'una ruptura amb la política governamental es va fer evident. Avui és 8 de febrer.

Setmanes de lluita

En el moviment estudiantil que hem vist desenvolupar-se en els últims 2 mesos, han sorgit elements importants que han de ser discutits amb més profunditat. S'ha revelat la possibilitat de desenvolupar i d'alguna manera guanyar o fins i tot imposar la necessària acció conjunta de les forces combatents contra el bloc burgès organitzat i reaccionari que intenta per tots els mitjans aixafar la lluita.

En els anys dels memoràndums, quan el poble, dessagnant-se als carrers, va arribar a qüestionar elements centrals de la política nacional, van ser Syriza amb la proposta del seu "govern d'esquerres" i el KKE amb "seria un desastre sortir de l'euro" i la seva abstenció en la votació popular del NO els que van fer retrocedir al moviment, el van privar de perspectiva, van témer el conflicte i el van portar a la derrota. Fins i tot recentment, durant la gran lluita pel crim de Tempi, va ser el KKE el que va barallar per impedir que la lluita "degenerés" políticament, per no adoptar l'exigència de "nacionalització sense indemnització de la companyia Hellenic Train, per un ús exclusivament públic del ferrocarril" perquè això hagués implicat el risc de crear una fractura dins de la política dominant, reduint la seva acció a donar suport a una comissió d'in-

vestigació, del fracàs de la qual hem estat testimonis recentment. En tots dos casos, el que va quedar palès va ser el buit d'una força de referència i d'intervenció pansocial que jugués un paper unificador en el moviment de masses, unint les seves seccions enfrontades per formar un front fort de lluita contra el govern, la UE i l'oposició consensual.

No estem d'acord amb la lògica del catastrofisme, de la derrota total del moviment sindical, que no deixa lloc a grans discursos ni a grans accions. Per suposat, entenem que el cop assestat al moviment obrer és molt profund, però per a nosaltres això significa que la seva reconstrucció de classe i la seva reconstrucció política han d'anar de la mà.

En resposta, en el context d'aquesta lluita en constant evolució, identifiquem el que creiem que són les qüestions crítiques que han assolat i continuen assolant l'esquerra.

La "governança d'esquerres" i l'apoteosi del parlamentarisme com a mitjà cap a la millora social és la primera d'elles.

Des d'aquest punt de vista, amb la nostra presentació a la conferència, fem una crida a la unitat anticapitalista en les batalles sociopolítiques crítiques del moment i durant les eleccions europees, però també després d'elles, amb l'objectiu de :

- condemnar el govern de ND i la seva política, a favor de les forces que lluiten pel seu derrocament, contra les polítiques consensuades de Syriza-Pasok;
- derrotar les forces que donen suport a la política europea, l'uropeisme, el capital, i enfortir les forces que promouen la confrontació decisiva amb la política europea, la política d'indisciplina - ruptura - desvinculació de la mateixa;
- fer un pas cap a l'enfortiment i la reconstrucció de l'esquerra combativa anticapitalista i revolucionària, i construir a un nivell polític superior el potencial de l'esquerra radical anticapitalista que s'ha expressat en les batalles socials i polítiques, però també en les eleccions muni-

cipals i sobretot regionals;

- vèncer el nacionalisme d'extrema dreta, el suposat "euroescepticisme" de l'esquerra, el "no" obrer i internacionalista a la UE.

Així que ¡mans a l'obra! i donem junts el primer pas cap al salt necessari en el nostre temps: construir la nova organització d'alliberament comunista.

Comunicat

«El Congrés ha sigut un procés col·lectiu i democràtic essencial, amb la participació de més de 300 delegats en representació de totes les estructures organitzatives de la NAR, així com de desenes de convidats, militants que formen part de la lluita revolucionària. Una particularitat d'aquest V Congrés ha estat la contribució substancial realitzada per una nova generació de militants de la nostra organització que, a través de les seves posicions polítiques, la seva contribució al procés de presa de decisions i la seva participació en les noves instàncies elegides, han aportat als treballs un sotrac d'aire i vitalitat.

Desenes de delegats procedents de totes les regions del país i de l'estranger, de diversos centres de treball, fronts i moviments han pronunciat discursos al congrés. El congrés ha rebut salutacions de partits grecs i estrangers i ha tingut accés a riques experiències i propostes per a la seva decisió política.

El congrés ha estat d'acord que la nostra organització ha d'entrar en una nova fase després dels seus trenta-quatre anys d'història. Com subratlla la resolució del Congrés:

"El V Congrés es proposa fer el pas decisiu cap a la formació d'una organització comunista més àmplia, en un futur immediat. (...) La NAR emergeix del seu V Congrés amb determinació i un nou alè per a les grans tasques i desafiaments que haurà d'afrontar en un futur immediat.

Comissió d'Afers Internacionals de Nar", 4 de març de 2024»

Els nostres compromisos...

www.posicuarta.org